

261

*Συμβιβασμός*148^v

/ Φ 151

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 5/ τὴν [ἡμερον] / οἱ δύο ἀδελφὲς κερὰ Ρήνη καὶ κερὰ Κριμέντζα παιδία τοῦ ποτὲ Ἡλία Παρζαλ[ῆ κά] / νου τὴν μπαροῦσαν κοντετζίδη καὶ συνφωνία ὅτιν εἰς τὰ πράματα ὅπου τὸς ἐφήκασιν [οἱ] / γονέοιν τος καὶ εἰς τὴν κλερονομία ὅπου ἐκλερονομήσασιν ἀπὸ τῆς μακαρίτης τῆς ἀδελ / φῆς τος τῆς ποτὲ Μαρουλιᾶς εἶναι κοντεταρισμένες καὶ ἀνεπαμένες καὶ ἀκόμη καὶ εἰς τὴ / μοιρασιὰ ὅπου ἐκάμασιν ἀνάμεσόν τος νὰ εἶναι ὅλα καλὰ καμωμένα καὶ νὰ μὴν ἔ / χην καμμία εἰς κανέναν καιρὸν νὰ γυρέψῃν τίποτις εἰς περ τῆς ἄλλης φυλάγοντας ἀν / ἀπὸ ριζικοῦ καὶ μείνη καμμία ἀκληρηγην νὰ γροικᾶται καὶ νὰ στέκην ἡ κοντετζίδην τῶν γο / νέων τος. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν βάζου καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος.

/ — Γεώργιος ιερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —

/ — Μικής Παδιάτης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψκ.

262

*Ἀγοραπωλησία*φ. 148^v, 149^r

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ παπᾶ Πέτρο

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 24/ τὴν σήμερον / ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἡ κερὰ Μαρούλα χή / ρα γυνὴ τοῦ ποτὲ μαστρὸς Γιαννούλη Κατζούλη λέγοντας ἡ αὐτὴν κερὰ Μαρούλα πὼς σήμερον / περασμένοι δέκα πέντε χρόνοι ἀπάνω κάτω τῆς ἔδωσεν ὁ γαμπρός της ὁ παπᾶς κύρος Πέτρος Κυνηγ / δὲς ρεάλια δέκα καὶ ἔγραψέν την καὶ εἰς τὴν Ἀγία Πρόθεσιν τοῦ Μέγα Θεολόγου τοῦ μοναστη / ρίουν του αὐτὴν καὶ τὴν θυγατέραν της τὴν κερὰ Παρασκευὴν καὶ ἐπόμεινε ὁ αὐτὸς παπᾶς / κύρος Πέτρος νὰ τῆς κάμη καὶ ἔνα σαρανταλείτουργον τώρι ζώντας της λοιπὸν ἐκάμασιν λο / γαριασμὸν καὶ ἐβγήκασιν ὅλα ρεάλια εἴκοσι τέσσερακ ἥγουν τὰ δέκα ὅπου τῆς ΟΗΝΩΝ

ήδωσεν / καὶ δέκα διὰ τὸς δύο πρόθεσες καὶ τέσσερα εἰς τὸ σαρανταλείτουργον ὃποὺ γίνεται ὅλος / ὁ ἀριθμὸς ρεάλια 24/ διὰ τὰ ὃποῖα 24/ ρεάλια τοῦ ἔδωσεν ἡ αὐτὴν κερὰ Μα / ρούλα τοῦ αὐτοῦ γαμπροῦν τῆς τοῦ ἀφέντην παπᾶ κύριον Πέτρου τὸ κομμάτιν τὸ χωράφιν τὸ ἀρμυ / ρὸν ὃποὺ εἶχεν εἰς τὸ μέρος τοῦ Γιργίου τὸ σύνμπλιο τῆς Ζαχαριάδαινας καὶ Ἰωάννη Παντι / κάκη ἀπὸς τότες καὶ ἐκράτειέν το εἰς τὸ χέριν του καὶ ἥκανέ τον ζάπτιν ἔως τὴν σήμερον ὃποὺ / τὸ κρατεῖν μὰ ἀπὸ ἀναμελιάν τος καὶ τῶν ἔδυων δὲν ἐκάμασιν καμμία γραφὴ νοδαρι / κήν. Τώριν τὴν σήμερον ἡ ἄνων εἰρημένη κερὰ Μαρούλα μὲ καλήν της γνώμην καὶ μὲ ίδίαν / της βουλὴ λέγειν καὶ ὅμολογῷ ὅτιν τὸ αὐτὸν ἄνω εἰρημένον πρᾶμα νὰ είναι καὶ νὰ εύρῃ / σκεται τέλειο καὶ καθολικὸν πουλημένον ἀπάνων εἰς τὸν αὐτὸν ἄνων εἰρημένον ἀφέν / [την κὺ]ρ Πέτρον νὰ τὸ ἔχην καὶ νὰ τὸ κυριεύην καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζῃν ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν / του πουλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ ὡς θέλει καὶ βούλεται νὰ τὸ κάμη καὶ ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔκα / με ἡ ἄνωθεν κερὰ Μαρούλα διαθήκην πρὸ καιροῦ καὶ νὰ νομενάρην εἰς τὴν ἐκείνη διαθήκην / πὼς τὸ ἐκεῖνο ἄνωθεν πρᾶμα τὸ ἀφήνει εἰς τὸν Μέγα Θεολόγον θέλει τώριν ἡ αὐτὴν λεγομέ / νη κερὰ Μαρούλα ὅτιν ἐκεῖνος ὁ λόγος καὶ πόντος ποὺ γράφειν διὰ τὸ ἐκεῖνον πρᾶμα ὃποὺ λέ / γειν πὼς νᾶναι εἰς τὸ Μέγα Θεολόγον καθώς δηλοποιεῖ νὰ είναι κομμένος ἐκεῖνος ὁ πόντος / καὶ νὰ μὴν ἀξίζῃν ὡσὰν νὰ μὴν ἥθελε γενῆ ποτὲ ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐγίνη ἀπὸ ἀνθυμηθίαν / της πάρεξ ἐτούτην ἡ παρὼν πουλησία νὰ είναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην εἰς τὸν ἄ / παντα αἰώνα καὶ τὰ ἔξῆς ἔδω παρὼν καὶ ἡ θυγατέραν τῆς ἄνωθεν κερὰ Μαρούλας ἡ κερὰ / Παρασκευὴν καὶ στέργειν καὶ βεβαιώνει τὰ ὅσαν ἔκαμε ἡ μητέραν της ἀκόμα νουμενάρειν / της ὁ αὐτὸς ἀφέντης παπᾶς τῆς πεθερᾶς του τῆς κερὰ Μαρούλας ὅτιν μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της / ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον νὰ τὴν ἐνταφιάσῃν εἰς τὸ μνῆμα ὃπου ἐνταφίασεν καὶ τὸν μακαρίτην / τὸν μπεθερόν του τὸν μποτὲ μαστρὸ Γιαννούλην καὶ ἔτζι ἀν ἵσως καὶ ἥθελε εύρεθῆν τινὰς / νὰ δώσην κανέναν ἐνάντιον ὅτιν νὰ μὴν ἐνταφιαστῇν εἰς τὸ ἐκεῖνο μνῆμα ὡς ἄνωθεν / γράφομε νὰ είναι ποτε κάδο τὸ ἄνωθεν πρᾶμα νὰ ἀπιλογᾶται. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ πα / ρόντος γραμμάτου βάζου καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἔξῆς.

- / — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας τὰ ἄνωθε —
- / — Νικόλας Ἀτταλειώτης μάρτυρας ὡς ἄνωθε
- / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

